Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MELCHIOR WATHELET
prednesené 30. mája 2017 [1]

Vec C-649/15 P

TV2/Danmark A/S
proti

Európskej komisii

„Odvolanie – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Vysielanie vo verejnom záujme – Opatrenia prijaté dánskymi orgánmi v prospech dánskeho vysielateľa TV2/Danmark – Pojem ‚pomoc poskytovaná členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov' – Rozsudok Altmark"

1. TV2/Danmark A/S (ďalej len „TV2 A/S") sa svojím odvolaním domáha čiastočného zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie TV2/Danmark/Komisia [2], ktorým tento súd jednak zrušil rozhodnutie Komisie 2011/839/EÚ [3] v rozsahu, v akom Európska komisia konštatovala, že príjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 vyplatené spoločnosti TV2/Danmark prostredníctvom fondu TV2 predstavovali štátnu pomoc, a jednak v zostávajúcej časti zamietol jej žalobu (TV2 A/S je dánska akciová spoločnosť pôsobiaca v oblasti televízneho vysielania, ktorá bola vytvorená s cieľom nahradiť s účtovnými a daňovými účinkami od 1. januára 2003 nezávislý štátny podnik TV2/Danmark, ďalej len „TV2"). Táto vec súvisí s vecami C-656/15 P a C-657/15 P, ktoré sa tiež týkajú odvolaní podaných proti napadnutému rozsudku a v ktorých dnes tiež prednesiem návrhy. Tiež je podobná veci, v ktorej bol nedávno vydaný rozsudok z 8. marca 2017, Viasat Broadcasting UK/Komisia (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Skutkové okolnosti

2. Keďže skutkové okolnosti tejto veci sú zhodné so skutkovými okolnosťami veci C-656/15 P, odkazujem na body 2 až 15 mojich návrhov v uvedenej veci, ktoré prednášam tiež dnes.

II. Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

3. Z tých istých dôvodov odkazujem na body 16 až 19 svojich návrhov prednesených vo veci C–656/15 P.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Rozsudok z 24. septembra 2015 (T-674/11, ďalej len „napadnutý rozsudok", EU:T:2015:684).

3 Rozhodnutie z 20. apríla 2011 o opatreniach Dánska (C-2/03) v prospech TV2/Danmark (Ú. v. EÚ L 340, 2011, s. 1; ďalej len „sporné rozhodnutie").

III. O odvolaní

4. Na podporu svojho odvolania TV2 A/S uvádza dva odvolacie dôvody týkajúce sa jednak výkladu a uplatnenia štvrtej podmienky požadovanej Súdnym dvorom v jeho rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, ďalej len „rozsudok Altmark“, EU:C:2003:415, a pokiaľ ide o tieto podmienky, „podmienky Altmark“), a na druhej strane kvalifikácie prostriedkov získaných z koncesionárskych poplatkov, ktoré TV2 vypláca svojim regionálnym staniciam.

5. Súdny dvor v súlade s článkom 76 ods. 2 svojho rokovacieho poriadku rozhodol, že po skončení písomnej časti konania mal na rozhodnutie dostatok informácií a preto pojednávanie nebolo potrebné.

A. O prvom odvolacom dôvode (štvrtá podmienka Altmark)

1. Zhrnutie tvrdení účastníkov konania

6. TV2 A/S uvádza, že Všeobecný súd tým, že zamietol jej žalobné návrhy na základe nesprávneho výkladu a uplatnenia štvrtej podmienky Altmark, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

7. TV2 A/S najmä zastáva názor, že vzhľadom na osobitnú povahu poslania verejnej služby TV2 a retroaktívne uplatňovanie podmienok Altmark, Všeobecný súd nemal pristúpiť k prísne doslovnému výkladu a uplatňovaniu štvrtej podmienky Altmark, ale obmedziť sa na overenie, či v danom prípade bol dosiahnutý jeho cieľ.

8. Podľa TV2 A/S uplatnenie, ktoré vykonal Všeobecný súd, nie je možné, keďže v odvetví činnosti TV2 neexistuje konkurenčný a obchodný rozmer, a teda neexistuje „referenčný podnik“, s ktorým by bolo možné vykonať porovnanie vyžadované uvedenou podmienkou.

9. Preto sa TV2 A/S domnieva, že Všeobecný súd mal uplatniť štvrtú podmienku Altmark vzhľadom na jej cieľ[4] a konštatovať, že vzhľadom na kontrolu účtov TV2, ktorú vykonal Rigsrevisionen (kontrolný úrad, Dánsko), tento cieľ bol dosiahnutý a že v dôsledku toho bola táto podmienka splnená.

10. TV2 A/S dodáva, že jej téza je podporená okolnosťou, že v prejednávanom prípade boli podmienky Altmark uplatnené retroaktívne, ako aj dosiahnutím právnej istoty, ktorá z toho vyplýva.

11. Dánske kráľovstvo sa pripája k tvrdeniam, ktoré uvádza TV2 A/S na podporu svojho odvolania.

12. Komisia a Viasat Broadcasting UK Ltd (ďalej len „Viasat“) spochybňujú prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu TV2 A/S a zastávajú názor, že je v každom prípade nedôvodný.

13. Vo svojej replike TV2 A/S spochybňuje argumentáciu Komisie a Viasat, ktorou sa napáda prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu, keď v podstate poukazuje na to, že jej argumenty nastoľujú právne otázky.

14. Vo svojom vyjadrení Dánske kráľovstvo uvádza, že otázka týkajúca sa spôsobu, akým treba štvrtú podmienku Altmark chápať a uplatňovať, je právnou otázkou a posúdenia Všeobecného súdu týkajúce sa tejto otázky predstavujú právne posúdenie, ktoré môže byť predmetom preskúmania Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania.

4 Podľa TV2 A/S na to, aby bola štvrtá podmienka Altmark splnená, v podstate postačovalo, aby kompenzácia za poskytovanie služieb vo verejnom záujme bola použitá efektívne na to, aby poslanie verejnej služby bolo splnené čo najlepším možným spôsobom za čo najnižšie možné náklady.

2. Posúdenie

a) O prípustnosti

15. Súhlasím s Komisiou a Viasat, že tvrdenia, ktoré uvádza TV2 A/S, majú za cieľ priviesť Súdny dvor k novému posúdeniu skutočností, ktoré boli konštatované Všeobecným súdom. TV2 A/S neuvádza jediný autonómny argument založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd. Hoci tu je niekoľko argumentov týkajúcich sa právnych otázok, tieto argumenty sú neoddeliteľné od výhrady TV2 A/S založenej na nesprávnom výklade dánskeho práva Všeobecným súdom, čo je tiež skutkovou otázkou. [5]

16. TV2 A/S sa navyše nedovoláva zjavného skreslenia skutkových okolností Všeobecným súdom. Navyše v takom prípade by TV2 A/S ešte musela preukázať, že keby Všeobecný súd skutkový stav neskreslil (*quod non*), bol by výsledok sporu iný, čo TV2 A/S tiež nepreukázala.

17. Okrem toho, ako uvádza Viasat, odvolanie obsahuje iba veľmi všeobecnú kritiku napadnutého rozsudku. Odvolanie, ktoré podala spoločnosť TV2 A/S, tiež neobsahuje ani nové argumenty, ale v podstate odkazuje na argumenty už predložené Všeobecnému súdu, ktorými sa Všeobecný súd pred ich odmietnutím už starostlivo zaoberal.

18. Niekoľkým bodom sa budem venovať podrobnejšie.

1) O uplatnení štvrtej podmienky Altmark s prihliadnutím na jej cieľ

19. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku (bod 70) rozhodol, že „nemožno uznať, že odvetvie televízneho vysielania nemá konkurenčný a obchodný rozmer“, čo spochybňuje TV2 A/S a dokonca tvrdí, že nemožno nájsť referenčný podnik, s ktorým by bolo možné porovnať náklady na verejnú službu, čo podľa nej vedie k tomu, že štvrtá podmienka judikátu Altmark nebola uplatňovaná v súlade so svojím znením.

20. Na úvod uvádzam, že otázka, či existuje priemerný, dobre spravovaný a primerane vybavený podnik, s ktorým môžu byť porovnané náklady TV2, je otázkou, ktorá sa týka skutkového stavu veci, ktorá teda nepodlieha preskúmaniu zo strany Súdneho dvora, keďže sa nenamietalo žiadne skreslenie dôkazov a TV2 A/S nepoukazuje vo svojej argumentácii na žiadne nesprávne právne posúdenie.

21. Dodávam, že v bodoch 51 až 73 napadnutého rozsudku Všeobecný súd starostlivo skúmal argumentáciu TV2 A/S a s veľmi podrobným odôvodnením odmietol tézu, že štvrtá podmienka Altmark sa musí v takej veci, o akú ide, uplatniť primerane, pričom v bode 119 napadnutého rozsudku výslovne uviedol, že možno nájsť priemerný, dobre spravovaný a primerane vybavený podnik, s ktorým možno náklady spoločnosti TV2 A/S porovnať, a odmietol argumenty tejto spoločnosti, že taký podnik nemožno nájsť.

22. TV2 A/S pritom tieto body vo svojom odvolaní nespochybňuje, avšak opakuje, že je nemožné vykonať porovnanie s ostatnými obchodnými podnikmi.

5 Skutočnosť, že tvrdenia TV2 A/S vychádzajú najmä z vyhlásení a vysvetlení týkajúcich sa skutkového stavu veci sa ukazuje jasne najmä v bodoch 27 až 48, 54 až 62 a 85 až 111 odvolania. Pokiaľ ide o argumenty TV2 A/S založené na dánskom práve, pozri tiež bod 68 týchto návrhov.

2) O nedostatočnosti kontroly kontrolného úradu

23. TV2 A/S ďalej tvrdí, že Všeobecný súd mal konštatovať, že stála kontrola vykonávaná kontrolným úradom na overenie, či je TV2 podnikom, ktorý je po hospodárskej stránke správne riadený, bola dostačujúca na to, aby zaručila dodržanie základného cieľa štvrtej podmienky judikátu Altmark.

24. Všeobecný súd však po posúdení dôkazov predložených v prejednávanej veci, ako boli uvedené v spornom rozhodnutí a predložené Všeobecnému súdu v priebehu konania, dospel k záveru, že „v každom prípade“ tvrdenia uvádzané žalobkyňou v súvislosti s následnou kontrolou TV2 „neobstoja ani pri podrobnejšom skúmaní“.

25. Ako uvádza Komisia, aj za predpokladu, že by bolo namieste uplatňovať v prejednávanej veci štvrtú podmienku judikátu Altmark, nie podľa jej znenia, ale naopak, pristúpiť k výkladu ustanovenia na základe jeho účelu, jedná sa každopádne o otázku, ktorá sa týka skutkového stavu veci, a nepodlieha teda preskúmaniu zo strany Súdneho dvora.

26. Treba poznamenať, že ani tu TV2 A/S nenamietala skreslenie dôkazov obsiahnutých v spise zo strany Všeobecného súdu, ani nespresnila, ktoré dôkazy boli prípadne Všeobecným súdom skreslené, a ani nepreukázala existenciu pochybení pri preskúmaní vykonanom Všeobecným súdom, ktoré ho mohli viesť k skresleniu dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

3) Pokiaľ existujú právne argumenty, sú v každom prípade neúčinné

27. Pred Všeobecným súdom sa spoločnosť TV2 A/S na podporu svojho návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia dovolávala, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zo strany Komisie (v tom, že údajne použila nesprávnu právnu kvalifikáciu v rámci štvrtej podmienky Altmark) a zároveň k pochybeniu Komisie pri zisťovaní skutkového stavu veci.

28. Všeobecný súd zamietol dôvody formulované žalobkyňou v dvoch „etapách“. Všeobecný súd najprv uviedol, že Komisia použila správne právne kritérium (teda uplatnenie štvrtej podmienky Altmark v plnom rozsahu). Následne overil, či by výsledok sporu bol iný, keby žalobkyňa mala pravdu, pokiaľ ide o právne kritérium, ktoré treba uplatniť (teda uplatnenie štvrtej podmienky Altmark na základe jej účelu). V rámci svojho nezávislého posúdenia skutkových okolností Všeobecný súd rozhodol, že výsledok sporu by bol totožný, aj keby uplatnil právne kritérium presadzované žalobkyňou.[6]

29. Ako uvádza Komisia, vzhľadom na to, že Všeobecný súd sa venoval týmto dvom etapám v rámci dôvodov uplatnených žalobkyňou v prvostupňovom konaní, môže TV2 A/S so svojím odvolaním uspieť len vtedy, pokiaľ preukáže, že došlo ako k zjavnému skresleniu skutkového stavu, tak aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu, pokiaľ ide o voľbu uplatniteľného právneho kritéria.

30. Keďže TV2 A/S netvrdí, že došlo k zjavnému skresleniu skutkového stavu, nemusí sa Súdny dvor zaoberať otázkou, či došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

31. Obe výlučne skutkové otázky a „právne“ argumenty uvádzané spoločnosťou TV2 A/S – podľa ktorých musí v jej konkrétnom prípade neexistencia referenčného podniku pôsobiaceho za obvyklých trhových podmienok a obchodného rozmeru verejnoprávneho vysielania viesť k teleologickému uplatneniu štvrtej podmienky judikátu Altmark – totiž všetky vychádzajú z predpokladu, že Súdny dvor uskutoční iné skutkové zistenia než Všeobecný súd, čo je nesprávne.

6 Bod 70 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o to, či odvetvie vysielania má konkurenčný a obchodný rozmer, bod 119, pokiaľ ide o otázku, či je možné nájsť priemerný podnik, s ktorým možno porovnať náklady TV2, a body 132 až 148, pokiaľ ide o to, či je následná kontrola TV2 zo strany kontrolného úradu dostatočná.

32. Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 132 až 148 napadnutého rozsudku vykonal svoje preskúmanie a dospel k záveru, uvedenému pre úplnosť, že aj keby v prejednávanom prípade mala byť štvrtá podmienka Altmark uplatnená len v jej podstate alebo menej prísne, bol by výsledok sporu totožný.

33. Za týchto okolností zastávam názor, že argumentácia spoločnosti TV2 A/S sa musí zamietnuť ako neúčinná.

34. Argumenty spoločnosti TV2 A/S preskúmam meritórne len pre úplnosť.

b) O veci samej

1) O uplatnení štvrtej podmienky Altmark s prihliadnutím na jej cieľ

i) Štvrtá podmienka je plne uplatniteľná

35. Pokiaľ ide o uplatnenie a výklad štvrtej podmienky Altmark, nedomnievam sa, že Všeobecnému súdu možno vytýkať, že porušil zásadu právnej istoty tým, že rozhodol, že sa táto podmienka uplatní v plnom rozsahu a že ju uplatnil retroaktívne.

36. Na jednej strane je jasné, že štyri podmienky Altmark sú kumulatívne a na druhej strane vzhľadom na to, že ide o zásadný rozsudok – v ktorom Súdny dvor definoval sériu podmienok so všeobecnou pôsobnosťou – nie je namieste meniť rozsah stanovených podmienok, ktoré sa týkajú špecifickej situácie, a teda situácie, keď podniky, ktoré sú príjemcami pomoci na účely plnenia povinností verejnej služby, „v skutočnosti nemajú finančnú výhodu, a teda účinkom uvedeného zásahu nie je privodenie výhodnejšieho súťažného postavenia vo vzťahu ku konkurenčným podnikom“.[7]

37. Ako uvádza Komisia, vzhľadom na to, že pojem „štátna pomoc“ má objektívnu povahu, nemôže sa vykladať rozdielne v závislosti od odvetvia, ktorého sa daná vec týka. Chápanie, ktoré môže byť žiaduce u odvetví, ktoré majú špecifické vlastnosti, sa teda neprejaví pri posudzovaní existencie štátnej pomoci (čo podlieha objektívnemu posúdeniu), ale môže sa prejaviť pri posudzovaní zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom.[8]

38. Účelom podmienok Altmark je určiť cenu, ktorá by bola požadovaná na všeobecnom trhu (trhovú cenu) za plnenie, ktoré predstavuje dotknutá verejná služba, s cieľom overiť, či by také plnenie mohlo byť ponúkané (za rovnakých podmienok bez štátneho zásahu).

ii) Uplatnenie podmienok Altmark ratione temporis

39. TV2 A/S spochybňuje retroaktívne uplatnenie týchto podmienok.

40. Stačí pripomenúť judikatúru Súdneho dvora[9] citovanú v bode 79 napadnutého rozsudku, podľa ktorej „rozsudok vydaný v prejudiciálnom konaní nemá konštitutívny, ale iba deklaratórny charakter s tým dôsledkom, že jeho účinky sa v zásade vracajú do okamihu nadobudnutia účinnosti pravidla, ktoré je predmetom výkladu“.

41. V tom istom bode napadnutého rozsudku Všeobecný súd nakoniec správne poznamenal, že Súdny dvor sa nerozhodol obmedziť účinky svojho rozsudku Altmark v čase.

7 Bod 87 rozsudku Altmark.

8 Vyplýva to tiež zo znenia Amsterdamského protokolu, ktorý preberá znenie článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

9 Rozsudok z 8. septembra 2011, Q-Beef a Bosschaert (C-89/10 a C-96/10, EU:C:2011:555, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).

42. Argumentácia spoločnosti TV2 A/S podľa všetkého súvisí predovšetkým s finančnými dôsledkami kvalifikácie predmetných opatrení ako „štátnej pomoci“ na základe podmienok Altmark pre TV2, hoci tieto opatrenia boli prijaté dávno pred vyhlásením tohto rozsudku.

43. Všeobecný súd pritom tiež vylúčil možnosť, že by tieto prípadné finančné dôsledky mohli v prejednávanom prípade oprávňovať TV2 A/S na to, aby sa na základe zásady právnej istoty domáhala neuplatnenia týchto podmienok. [10]

iii) O porovnaní s priemerným podnikom alebo referenčným podnikom

44. Ako uvádza Viasat, aj keby sa muselo konštatovať, že konkrétne porovnanie s iným podnikom nebolo v prejednávanom prípade možné a bolo na to vyvinuté všetko úsilie – s čím napadnutý rozsudok nesúhlasí (bod 119) – treba mať na pamäti, že Dánske kráľovstvo mohlo využiť postupy verejného obstarávania, keďže rozsudok Altmark ponúka dve riešenia na splnenie štvrtej podmienky, ktorú stanovuje, a to výber poskytovateľa verejnej služby v postupe verejného obstarávania alebo obmedzenie náhrady za záväzok verejnej služby na náklady vynaložené priemerným dobre spravovaným podnikom pri plnení verejnej služby.

45. Z bodov 116 a 117 napadnutého rozsudku vyplýva, že na vyvodenie záveru, že štvrtá podmienka Altmark je splnená, nepostačuje preukázať, že príjemca je sám dobre spravovaný a primerane vybavený podnik (argument spoločnosti TV2 A/S). Nezbavuje to povinnosti nájsť referenčný podnik.

46. V každom prípade argument TV2 A/S, podľa ktorého je možné splniť štvrtú podmienku Altmark v konkrétnom prípade, keď nemožno identifikovať referenčný podnik, je v prejednávanom prípade irelevantný, keďže Všeobecný súd už v bode 119 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že možno nájsť referenčný podnik, s ktorým možno náklady TV2 porovnať.

47. V bodoch 52 a 53 svojho odvolania sa TV2 A/S dovoláva rozsudkov BUPA a i./Komisia [11] a CBI/Komisia [12] na podporu tvrdení, že podľa okolností môže byť potrebné štvrtú podmienku Altmark prispôsobiť – na základe sledovaných cieľov.

48. Postačuje však uviesť, že túto tézu už Všeobecný súd starostlivo skúmal predtým, než ju zamietol (body 57 až 63 a 68 až 70 napadnutého rozsudku), TV2 A/S však túto skutočnosť vo svojom odvolaní neuvádza.

49. Ako je uvedené v napadnutom rozsudku (body 57 a 58), vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia (T-289/03, EU:T:2008:29), boli okolnosti veľmi odlišné a neporovnateľné s okolnosťami prejednávanej veci. TV2 A/S sa pritom nevyjadrila k odmietnutiu jej argumentov v tejto súvislosti zo strany Všeobecného súdu.

50. Pokiaľ ide o rozsudok CBI, stačí uviesť, že v tejto veci sa nejednalo o povolenie upraveného uplatnenia štvrtej podmienky Altmark. Konštatovania Všeobecného súdu, že išlo o veľmi špecifické odvetvie, a to odvetvie nemocničnej starostlivosti, ktoré nevyhnutne nemá taký konkurenčný a obchodný rozmer, teda nemali vplyv na posúdenie otázky, či bola splnená štvrtá podmienka Altmark. [13]

10 Body 81 a 82 napadnutého rozsudku.

11 Rozsudok z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia (T-289/03, EU:T:2008:29, ďalej len „rozsudok BUPA“).

12 Rozsudok zo 7. novembra 2012, CBI/Komisia (T-137/10, EU:T:2012:584, ďalej len „rozsudok CBI“).

13 Rozsudok CBI, body 35 a 36 (pozri tiež bod 289 a nasl.).

51. V každom prípade sa domnievam (rovnako ako Komisia), že je nepopierateľné, že odvetvie verejnoprávneho vysielania má konkurenčný a obchodný rozmer, čo nakoniec Všeobecný súd konštatoval v rámci svojho nezávislého posúdenia skutkového stavu v prejednávanej veci.

2) O tvrdení založenom na kontrole, ktorú vykonáva kontrolný úrad

52. Ako uvádza Viasat, dôvody a návrhy spoločnosti TV2 A/S sa musia chápať tak, že v prejednávanom prípade nie je splnená štvrtá podmienka Altmark chápaná doslovne, a nedošlo teda k analýze nákladov, ktoré by priemerný a dobre spravovaný podnik vynaložil na plnenie týchto povinností verejnej služby.

53. Posúdenie kontroly, ktorú vykonáva kontrolný úrad, má teda v zásade význam iba vtedy, keď by Súdny dvor mal konštatovať (čo by podľa mojich návrhov bolo nesprávne), že v prípade TV2 musí byť uplatnenie štvrtej podmienky Altmark upravené v zmysle, ktorý presadzuje TV2 A/S.

54. Domnievam sa, že Všeobecný súd v prejednávanej veci uplatňoval štvrtú podmienku Altmark správne, keď požadoval porovnanie nákladov TV2 s nákladmi, ktoré by vynaložil dobre spravovaný a primerane vybavený podnik.

55. V málo pravdepodobnom prípade, keď by Súdny dvor zastával názor, že v prejednávanom prípade nie je namieste uplatňovať štvrtú podmienku Altmark v súlade s jej znením, ale je naopak potrebné uplatňovať ju na základe jej účelu, je nesporné, že Všeobecný súd dospel k záveru po posúdení dôkazov predložených v prejednávanom prípade tak, ako boli uvedené v spornom rozhodnutí a predložené Všeobecnému súdu v priebehu konania, že „v každom prípade“ tvrdenia uvádzané žalobkyňou v súvislosti s následnou kontrolou TV2 „neobstoja ani pri podrobnejšom skúmaní“. [14]

56. Z uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod je potrebné zamietnuť ako neprípustný a v každom prípade ako nedôvodný.

B. O druhom odvolacom dôvode (prostriedky regionálnych staníc)

1. Zhrnutie tvrdení účastníkov konania

57. V rámci druhého odvolacieho dôvodu TV2 A/S tvrdí, že vzhľadom na to, že Všeobecný súd meritórne preskúmal a zamietol druhú časť subsidiárneho žalobného návrhu, aj keď TV2 A/S a Komisia *neboli v spore*, pokiaľ ide o kvalifikáciu prostriedkov získaných z koncesionárskych poplatkov, ktoré TV2 prevádzala svojim regionálnym staniciam, Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, čím prekročil medze svojho preskúmania a porušil zásadu kontradiktórnosti.

58. Okrem toho TV2 A/S uvádza, že meritórne posúdenie Všeobecného súdu je založené na zjavne nesprávnom výklade dánskeho práva.

59. TV2 A/S konkrétne tvrdí, že z tohto práva nevyplýva, že TV2 musela platiť svojim regionálnym staniciam odmenu za poskytovanie regionálnych programov vysielaných TV2, alebo že prevod prostriedkov získaných z koncesionárskych poplatkov na tieto stanice predstavoval povinnosť odmeny, ktorú na seba prevzala samotná TV2 voči uvedeným staniciam ako protiplnenie za poskytovanie týchto programov.

60. Dánske kráľovstvo sa pripája k tvrdeniam, ktoré uvádza TV2 A/S na podporu svojho odvolania.

14 Bod 132 napadnutého rozsudku. V bodoch 133 až 148 napadnutého rozsudku Všeobecný súd skúmal argumenty spoločnosti TV2 A/S, podľa ktorých štvrtá podmienka Altmark bola „vo svojej podstate“ splnená.

61. Komisia a Viasat spochybňujú prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu TV2 A/S a zastávajú názor, že je v každom prípade nedôvodný.

62. Komisia najmä spresňuje, že keby Súdny dvor neodmietol tento dôvod ako neprípustný, musel by rozhodnúť, že vzhľadom na to, že TV2 A/S sa v priebehu konania pred Všeobecným súdom zhodovala s Komisiou v tom, že bod žaloby smerujúci k zrušeniu sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom kvalifikovalo prevod prostriedkov získaných z koncesionárskych poplatkov z TV2 na jej regionálne stanice ako „štátnu pomoc“, mal byť odmietnutý ako bezpredmetný, Všeobecný súd by musel konštatovať, že tento bod už nesmeruje k zrušeniu sporného rozhodnutia v tomto bode a vyhlásiť ho za neprípustný.

63. V tejto súvislosti Komisia dodáva, že hoci je zjavné, že uvedené prostriedky predstavujú štátnu pomoc, zo sporného rozhodnutia ako takého nevyplýva, že Komisia mala v úmysle sa k tejto otázke vyjadriť (otázke, či prostriedky získané z koncesionárskych poplatkov, ktoré TV2 previedla regionálnym staniciam, predstavovali štátnu pomoc alebo nie).

2. Posúdenie

a) O prípustnosti

64. TV2 A/S namieta zjavne nesprávny výklad dánskeho práva zo strany Všeobecného súdu („[k]onštatovania, z ktorých vychádza formulovaný záver, nemožno vyvodiť zo spisu a sú v zjavnom rozpore s dánskym právom“, v bode 84 odvolania).

65. Výklad vnútroštátneho práva je však otázka, ktorá nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom.

66. Navyše nedošlo k zjavnému skresleniu skutkového stavu veci zo strany Všeobecného súdu, čoho sa TV2 A/S navyše ani nedovoláva.

67. Ako to uvádza Komisia, skutkové okolnosti prejednávanej veci sú nepochybne veľmi zložité. To platí najmä o dánskych právnych predpisoch v danej oblasti, čo prácu Všeobecnému súdu neuľahčilo.

68. Nič to však nemení na tom, že TV2 A/S nespresnila, ktoré dôkazy boli prípadne Všeobecným súdom skreslené, ani nepreukázala existenciu pochybení pri preskúmaní vykonanom Všeobecným súdom, ktoré ho mohli viesť k skresleniu dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Namiesto toho používa túto argumentáciu ako zámienku na to, aby bolo v štádiu odvolania vykonané nové a podrobnejšie skúmanie dánskeho práva (pozri body 85 až 111 odvolania) a na napádanie toho, ako Všeobecný súd posúdil dôkazy, ktoré predstavujú relevantné ustanovenia tohto práva, hoci tieto dôkazy už boli do hĺbky analyzované v napadnutom rozsudku.

69. TV2 A/S cituje rozsudky z 18. júla 2007, Industrias Químicas del Vallés SA (C-326/05 P, EU:C:2007:443, body 57 až 60), a z 3. apríla 2014, Francúzsko/Komisia (C-559/12 P, EU:C:2014:217, body 78 až 81), na podporu tvrdenia, že zjavne nesprávny výklad vnútroštátneho práva, na ktorý poukazuje, plne podlieha preskúmaniu Súdneho dvora.

70. Svojimi tvrdeniami a novým skúmaním dánskeho práva v odvolaní pritom TV2 A/S v skutočnosti napáda iba to – ako to bolo vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 3. apríla 2014, Francúzsko/Komisia (C-559/12 P, EU:C:2014:217) – ako Všeobecný súd posúdil dôkazy, ktoré predstavujú relevantné ustanovenia dánskeho práva, čo už bolo podrobne analyzované v napadnutom rozsudku (body 166 až 173).

71. Druhý odvolací dôvod preto považujem za neprípustný.

72. Tvrdenia spoločnosti TV2 A/S teda meritórne preskúmam iba pre úplnosť.

b) O veci samej

73. TV2 A/S tvrdí, že Všeobecný súd sa odchýlil od základných zásad procesného práva, keď v bodoch 152 až 157 napadnutého rozsudku (časti, ktorá meritórne skúma a zamieta druhú časť žalobných návrhov, ktoré TV2 A/S subsidiárne formulovala pred Všeobecným súdom), vykonal úvodný výklad sporného rozhodnutia (podľa spoločnosti TV2 A/S nemal Všeobecný súd konštatovať, že TV2 podliehala autonómnej povinnosti výplaty voči svojim regionálnym staniciam).

74. Ako to uvádza spoločnosť Viasat, okolnosť, že pred Všeobecným súdom sa Komisia a TV2 A/S zhodli na výklade sporného rozhodnutia, nemení slobodu Všeobecného súdu vykladať toto rozhodnutie vo veci, v ktorej je spochybňované.

75. Súd Únie totiž musí posúdiť akt vo svetle jeho odôvodnenia bez toho, aby ho Komisia mohla počas konania meniť.

76. Napríklad podľa ustálenej judikatúry „cieľom povinnosti odôvodniť individuálne rozhodnutie je umožniť Súdnemu dvoru [alebo Všeobecnému súdu] vykonať preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a dotknutej osobe poskytnúť dostatočné podklady na to, aby zistila, či je rozhodnutie opodstatnené alebo či má vady, ktoré by umožnili napadnúť jeho zákonnosť… Odôvodnenie teda v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako rozhodnutie, ktoré jej spôsobuje ujmu. Absencia odôvodnenia nemôže byť napravená tým, že dotknutá osoba sa dozvie dôvody rozhodnutia v konaní pred Súdnym dvorom [alebo pred Všeobecným súdom]“. [15]

77. Domnievam sa teda, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyložil bod 194 odôvodnenia sporného rozhodnutia, aj keď sa TV2 A/S a Komisia v priebehu konania zhodli na spôsobe výkladu tohto aktu, a to vzhľadom na to, že TV2 A/S nechcela vziať príslušný návrh späť (pozri napadnutý rozsudok, body 154 a 157).

78. V bode 168 napadnutého rozsudku [16] Všeobecný súd rozhodol na základe skutkového stavu, ako vyplýval zo sporného rozhodnutia a zo spisu – že TV2 nemožno považovať za konajúcu voči svojim regionálnym staniciam iba ako „výplatný subjekt“ (bod 166), ale treba ju skôr považovať za podliehajúcu autonómnej povinnosti výplaty voči uvedeným staniciam (bod 167).

79. Posúdenie skutkového stavu veci Všeobecným súdom vyplýva okrem toho z bodov 169 až 173 napadnutého rozsudku, kde skúma dánske právne predpisy, z ktorých vychádza jeho záver.

80. Navyše samotná Komisia (a to napriek jej argumentom uvedeným v bodoch 62 a 63 týchto návrhov) pripúšťa, že závery, ktoré Všeobecný súd vyvodil zo svojho výkladu sporného rozhodnutia, sú z právneho hľadiska správne. [17]

81. V každom prípade otázka, či TV2 podliehala autonómnej povinnosti výplaty voči svojim regionálnym staniciam, je otázkou, ktorá sa týka skutkového stavu veci, a nepodlieha teda preskúmaniu zo strany Súdneho dvora.

15 Rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 462 a 463).

16 „Na základe tvrdení žalobkyne však nemožno dospieť k záveru, že v prejednávanej veci treba konštatovať, že ide o prípad uvedený v bode 166 vyššie. Naopak, skutkové okolnosti vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia a zo spisu, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, umožňujú konštatovať, že skutkovému stavu zodpovedá skôr prípad uvedený v bode 167 vyššie.

17 Vzhľadom na to, že prostriedky, ktoré TV2 získala, boli vypočítané tak, aby jej poskytli vyrovnanie za správu verejnej služby, za ktorú bola zodpovedná, bola TV2 príjemcom pomoci, ktorej existencia bola zistená (keďže neboli splnené štyri podmienky Altmark).

82. Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako neprípustný a v každom prípade ako nedôvodný. Odvolanie sa preto musí zamietnuť ako celok.

C. O nahradení odôvodnenia

83. Komisia uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že druhá podmienka Altmark bola v prejednávanom prípade splnená a vyzýva Súdny dvor, aby nahradil v tejto súvislosti odôvodnenie.

84. Domnievam sa, že vzhľadom na to, že tento návrh nie je uvedený v jej vlastnom odvolaní proti napadnutému rozsudku (pozri moje návrhy vo veci C-656/15 P z dnešného dňa)[18] ani v jej incidenčnom odvolaní, ale v jej vyjadrení k tomuto odvolaniu, ktoré podala spoločnosť TV2 A/S, a že tento návrh nesmeruje k úplnému alebo čiastočnému vyhoveniu či zamietnutiu odvolania (článok 174 rokovacieho poriadku Súdneho dvora), Komisia nemôže rozšíriť predmet tohto odvolania, ktorý sa netýka týchto posúdení. Jej návrh sa teda musí zamietnuť ako neprípustný.

85. Okrem toho, ako to tiež uznala Komisia, vzhľadom na to, že podmienky Altmark sú kumulatívne, mala by žalobkyňa na takom návrhu na nahradenie odôvodnenia záujem iba v prípade, keby sa vyhovelo prvému odvolaciemu dôvodu spoločnosti TV2 A/S týkajúcemu sa uplatnenia štvrtej podmienky Altmark, čo sa nestalo. Uvedený návrh teda treba považovať v každom prípade za neúčinný.

IV. O trovách

86. Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia a Viasat navrhli uložiť TV2 A/S povinnosť nahradiť trovy konania a TV2 A/S nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Komisia a Viasat.

87. Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Dánske kráľovstvo ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom znáša svoje vlastné trovy konania.

V. Návrh

88. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a rozhodol, že TV2/Danmark A/S je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii a Viasat Broadcasting UK Ltd. Dánske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

18 Komisia nespochybňovala posúdenie Všeobecného súdu týkajúce sa druhej podmienky Altmark.